

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Nr. 9 (667)
2020

OASTEIA MOLDOVEI

PUBLIKAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oasteamoldovei@army.md

EU PRIMS

■ EVENIMENT

4 PENTRU PATRIE! PENTRU ȚARĂ!

Studentii novici ai Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” au depus jurământul militar. Timp de două săptămâni, aceștia s-au familiarizat cu rigorile vieții militare, au studiat regulamentele armatei, instrucția de trageri, instrucția de front și pregătirea medico-militară.

■ VIAȚA MILITARĂ

8 CALITATE LA DISTANȚĂ

Pandemia de COVID-19 a trimis învățământul militar în mediul online

10 SALVELE DE TUN AU MARCAT EXERCIȚIUL DE LA CAHUL

La centrul de instruire al Brigăzii de infanterie motorizată „Dacia” a fost desfășurat un exercițiu tactic cu trageri de luptă. Acest eveniment a inclus trageri de luptă din mitraliera PKT (7,62 mm) și sistemele de artilerie tun antitanc MT-12 (100 mm). Totodată, militarii din Batalionul cu Destinație Specială „Fulger” al Armatei Naționale au efectuat salturi cu parașuta.

Șef Centrul mass-media militară
locotenent-colonel Sergiu LECA,
tel. 022-252-047

locțiitor-șef Centrul mass-media militară
maior Viorel GLAVA

Echipe redactională:

căpitan Dmitrii VOSIMERIC
căpitan Inga RADVAN
locotenent Gheorghe GURĂU
plutonier adjutant Vitali IOVU
Steluța MOSCALCIUC
Kateryna RUSSU
Ion VULPE

oasteamoldovei@army.md
tel.: 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:

locotenent Ludmila SOLOMON
locotenent Mihail ȘAMBRA
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019

■ OPINIA EXPERTILOR

16

PRIN MIȘCARE SPRE RECUPERARE

Cine vrea sănătate să se împrietenească cu mișcarea, preferabil una ghidată de un kinetoterapeut. Spre norocul militarilor și angajaților civili din Armata Națională acest serviciu medical le este oferit începând cu 2013 de Centrul Consultativ Diagnostic.

■ ISTORIE MILITARĂ

18

E LOC ȘI DE TURISM MILITAR?

În acest an turismul intern e la mare căutare. Iubitorii de a călători și explora iau cu asalt cele mai și chiar deloc cunoscute, destinații ale Moldovei. Ofertele agențiilor de turism se axează, în special, pe locurile pitorești, la care să se ajungă prin diverse căi: terestre, aeriene sau pe apă. Am căutat să găsec trasee cu tematică pur militară - nu am găsit. M-am întrebat atunci - e real să existe astfel de itinerare, la fel ca cele vinicole, religioase sau altele mai segmentate? Și, de fapt, își au ele rostul?

22

REFORMAREA TRUPELOR DE INFANTERIE (1930-1945)

După primul război mondial, infanteria continua să rămână cel mai numeros gen de trupe din cadrul armatei. Se cereau schimbări radicale care să conducă la schimbarea priorităților astfel încât superioritatea unităților de infanterie să reprezinte nu numărul de ostași, ci dotarea și capacitatea de foc a unităților.

25

UN ALT 3 SEPTEMBRIE

Ziua de 3 septembrie o fi pentru unii cea de-a 246-a zi a calendarului gregorian și a 247-a zi în anii bisecți. Însă, istoria valorifică această dată prin evenimentele produse de-a lungul timpului, unele cu impact global, altele internațional sau local, incluzând bătălii, recorduri, tranzacții sonore, reușite spațiale și multe altele curioase

Sectia rețele socializare:
locotenent Irina TRIFAUȚAN
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Materialele publicate
de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă
opinia autorilor care s-ar putea
să nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimerile la sursă.
„Oastea Moldovei” (Revistă)-
ISSN 1857-3703

Centrul mass-media militară
or. Chișinău,
șoseaua Hîncești, 84

ÎS FEP “Tipografia Centrală”
Adresa: mun. Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: 078879915,
e-mail: tipog77@mail.ru

Pentru PATRIE! Pentru ȚARĂ!

Studentii novici ai Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” au depus jurământul militar. Timp de două săptămâni, aceștia s-au familiarizat cu rigorile vieții militare, au studiat regulamentele armatei, instrucția de trageri, instrucția de front și pregătirea medico-militară.

Printre cei prezenți la eveniment a fost și loctiitorul șefului Marelui Stat Major, general de brigadă Mihail Buclic. Oficialul militar le-a urat tinerilor mult succes la studii și o carieră militară cu multe performanțe. „Dumneavoastră v-ați ales o profesie foarte grea, dar totodată o profesie care include în sine responsabilitate, curaj, dârzenie, ceea ce este necesar unui apărător adevărat al țării noastre. În acești trei ani de studii veți avea obligația de a fi perseverenți în tot ceea ce faceți, să investiți în cunoștințe și să înțelegeți că viitorul aparține celor buni la carte. Vă asigur că noi vom face tot posibilul ca dumneavoastră să acumulați cunoștințele și deprinderile practice care vă vor fi necesare pentru a pregăti, ulterior, soldații noștri.”

Comandantul-rector al instituției, colonelul Gheorghe Țurcanu a menționat că în anul de studii 2020-2021, în instituția de învățământ au fost admiși peste 80 de tineri, dintre care 16 fete, la specialitățile infanterie, artilerie, comunicații și informatică. „Jurământul militar va rămâne veșnic în amintirea dumneavoastră! Este un adevărat examen al maturității și un moment intens de trăire patriotică prin care v-ați angajat față de popor: să apărați țara și valorile fundamentale ale societății. Jurământul marchează începutul unui drum nou în formarea viitorilor apărători, care au menirea să asigure securitatea militară a statului. În următorii ani de studii va trebui să depuneți mari eforturi. Vă îndemn să învățați cu sârguință, pentru că doar așa veți putea face față acestei nobile misiuni – de a apăra suveranitatea statului chiar și cu prețul propriei vieți!”, a menționat în discursul său, rectorului instituției, colonelul Gheorghe Țurcanu.

“

Dumneavoastră v-ați ales o profesie foarte grea, dar totodată o profesie care include în sine responsabilitate, curaj, dârzenie, ceea ce este necesar unui apărător adevărat al țării noastre.

”

Jurământul marchează începutul unui drum nou în formarea viitorilor apărători, care au menirea să asigure securitatea militară a statului.

Voi păstra în amintiri prima zi când am îmbrăcat ținuta militară, prima masă luată alături de colegii mei, prima lecție de instruire, primul pas cadențat pe platoul instituției și prima dată când am trăit emoția „focului”, a subliniat studentul Cătălin Goian.

„În ultimii 5 ani am citit mult despre domeniul militar, despre instituția care urma să-mi devină o a doua casă. Din acest motiv, am cerut și informații suplimentare de la cei care au trecut prin „focul” armatei. Provocările din aceste 2 săptămâni, nu au făcut decât să-mi călească și mai mult dorința de a deveni un militar desăvârșit. Militaria este ceea ce-mi doresc cu adevărat! susține studenta Galina Ceban

„Acum câteva luni, un prieten mi-a povestit despre viața militară și cât de mult l-a schimbat aceasta școală a bărbăției. Am rămas impresionat de cele spuse și am decis că anume în acest domeniu îmi voi crea viitorul. Părinții au fost mândri de decizia mea, iar în tot acest timp, ei sunt cei mai puternici piloni de susținere. Astăzi, jurând credință Patriei, am trăit cele mai frumoase emoții. Consider că, prin alegerea mea sunt un om împlinit. a spus studentul Octavian Borisov.

În acest an din cauza pandemiei, evenimentul organizat cu prilejul depunerii jurământului militar a decurs diferit, în raport cu anii anteriori. Totuși, activitatea a respectat toate procedurile de protocol militar, stabilite în acest sens. De notat că studiile la Academia Militară „Alexandru cel Bun” durează trei ani. Studenții militari beneficiază de instruire, cazare, echipament și alimentare gratuite. La finalizarea studiilor, absolvenților li se acordă gradul de „locotenent”, permis de conducere categoria „B”, precum și loc de serviciu în unitățile Armatei Naționale.

Încrezuți în propriile forțe, studenții care au optat pentru cariera de ofițer în Armata Națională, spun cu emoții că sunt pregătiți să apere Republica Moldova și sunt convingși că au făcut alegerea corectă. „Sunt pasionată de militarie de mic copil, pentru că sunt o fire îndrăzneată și puternică. Pentru a păși pragul Academiei Militare, nu mi-a fost deloc ușor, dar prin efortul depus zilnic în cadrul instituției, am ajuns să mă afirm. Sunt mândră că mi-am realizat visul de a purta cu demnitate ținuta militară. Astăzi am avut onoarea să jur credință Patriei. A fost un moment emoționant, care va rămâne în amintirea mea pentru toată viața. Le mulțumesc părinților că m-au încurajat și au avut încredere în forțele mele”, a spus studenta Marinela Scutaru.

Soldatul clasa a III-a, Cătălin Goian susține că și el a trăit clipe frumoase în ziua depunerii jurământului de credință neamului. „Jurământul este o treaptă foarte importantă în viața mea, prima treaptă prin care îmi încep cariera de militar. Țin să mulțumesc părinților și prietenilor care mi-au oferit sprijin și sfaturi utile. În aceste 2 săptămâni petrecute în cadrul Academiei Militare, am trăit o experiență de neuitat.

CALITATE LA DISTANȚĂ

Pandemia de COVID-19 a trimis învățământul militar în mediul online

Viata s-a schimbat brusc pentru întreaga societate odată cu apariția COVID-19. Atât elevii cât și studenții s-au pomenit într-o nouă realitate, ce a avut un impact uriaș asupra vieții lor.

Pandemia COVID-19 a creat cea mai mare perturbare a sistemelor de educație din istorie, având un impact fără precedent asupra procesului de învățământ.

Cel mai eficient instrument pentru menținerea accesului la studii de calitate sunt cursurile online, iar Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” a asigurat toate cele necesare pentru anul de studii 2020-2021.

În contextul situației epidemiologice cauzate de Covid-19, procesul de învățământ se desfășoară, la necesitate, în format online. Astfel, cel mai eficient instrument pentru menținerea accesului la studii sunt cursurile online care au loc pe o platformă web.

Prin efortul depus de către conducerea academiei a fost creată o platformă web care permite organizarea comunicării audio-vizuale dintre profesor-elev și le oferă acestora posibilitatea de a-și lărgi orizontul cunoștințelor.

Comandantul-rector interimar al Academiei Militare, colonelul Gheorghe Țurcanu a specificat că: „Conform deciziei Ministerului Educației, Culturii și Cercetării, Academia Militară a reînceput studiile la 1 septembrie, curent la toate ciclurile de studii licență, masterat și doctorat. Anul acesta au fost admise 85 de persoane care vor să studieze arta militară.

Studenților din anul întâi le este oferită o atenție deosebită deoarece sunt în proces de adaptare la regimul militar și programul special nu doar în ceea ce ține de activitățile didactice dar și specifice Armatei Naționale.

În cadrul Academiei Militare s-a organizat procesul de învățământ în sistemul online, s-au achiziționat echipamentele necesare pentru a dota sălile de studii. Țin să menționez că profesorii și elevii se află separat și sunt în blocuri diferite.

Prin intermediul rețelei de internet și a camerelor video studenții au posibilitatea să dialogheze cu profesorii din clasă, astfel apropiind mult realitatea din sălile de studii. Noi întreprindem toate măsurile pentru ca standardele calității a studiilor să nu sufere, respectiv atât cadrele didactice cât și studenții

sunt monitorizați de către Secția managementul calității și de către mine personal, iar în caz de necesitate intervenim prin diferite instrucțiuni metodice pentru a realiza obiectivele pe care ni le-am propus”, a încheiat colonel Gheorghe Țurcanu.

La 20 august, o nouă generație de studenți militari au pășit pragul Academiei Militare „Alexandru cel Bun”. Timp de 2 săptămâni aceștia au urmat cursul de integrare, o perioadă de acomodare în care, după parcurgerea activităților administrative specifice și familiarizarea cu domeniul armelor, tinerii studenți au participat la primele ședințe de instrucție de front și au avut primul contact cu regulamentele militare și instrucțiunile care reglementează organizarea și funcționarea instituției de învățământ cu profil militar. La finele cursului au urmat trageri de luptă și depunerea jurământului de credință Patriei.

În pofida condițiilor neobișnuite a procesului de învățământ, pentru tinerii studenți, entuziasmul cu care au pornit la drum rămâne neschimbat. Novicii din anul I sunt hotărâți să exploreze cu succes parcursul formării lor ca viitori ofițeri ai Armatei Naționale.

Alexandru Cazacu, student al Academiei Militare ne-a povestit că: „De mic copil am avut un vis, să pășesc pe urmele tatălui meu, să devin militar, să fac serviciul militar și să devin un adevărat ofițer al Forțelor Armate. Am optat pentru specialitate infanterie, deoarece după absolvirea Academiei Militare

îmi doresc să mă încadrez în forțele speciale, iar pentru aceasta o să depun maxim efort pentru a realiza scopul propus.”

Un alt student a subliniat că a îndrăgit foarte mult această profesie, iar pe viitor are scopul de a deveni ofițer pornind de la gradul de locotenent. „Părinții sunt cei care m-au îndemnat să aleg această cale în special tatăl meu care e fost militar. Chiar dacă uneori ne macină dorul de casă, atmosfera colegială și experiențele pe care le trăim aici zi de zi, ne inspiră încredere și compensează toate emoțiile”.

Pentru studenta Marinela Scutari visul copilăriei de a purta uniforma militară astăzi a devenit realitate. „Încă din copilărie am avut un vis să devin militar, deoarece nimeni din familia mea nu a activat în acest domeniu. Îmi doresc ca pe viitor să devin comandant al Armatei Naționale, să fiu o mândrie pentru părinți și un exemplu demn de urmat, fiindcă atât academia, cât și armata îți inspiră putere pentru a merge mai departe și te învață să devii puternic”.

Anul acesta în cadrul Academiei Militare „Alexandru cel Bun” au fost înmatriculați 85 de studenți, dintre care 17 fete. Aceștia vor studia la trei specialități: infanterie, artilerie, transmisiuni.

De menționat că la finele studiilor, absolvenților academiei li se acordă gradul de locotenent, dar și post de muncă garantat în una din unitățile militare ale Armatei Naționale.

Locotenent Irina TRIFAUȚAN

SALVELE DE TUN AU MARCAT EXERCITIUL DE LA CĂHUL

La centrul de instruire al Brigăzii de infanterie motorizată „Dacia” a fost desfășurat un exercițiu tactic cu trageri de luptă. Acest eveniment a cuprins trageri de luptă din mitraliera PKT (7,62 mm) și sistemele de artilerie tun antitanc MT-12 (100 mm). Totodată, militarii din Batalionul cu Destinație Specială „Fulger” al Armatei Naționale au efectuat salturi cu parașuta.

Ministrul Apărării, comandantul Armatei Naționale, cât și militarii din corpul de comandă al instituției au urmărit prestația militarilor din cadrul brigăzii.

La exercițiul dat, au participat aproximativ 40 de ofițeri, sergenți și soldați din cadrul unității.

Căpitanul Ilie Ciobanu, șef S3 al Batalionului de Artilerie, ne relatează următoarele:

„Împreună cu militarii din Brigada de infanterie motorizată „Dacia” am efectuat un exercițiu cu trageri de luptă în cadrul bateriei antitanc MT-12. Tunurile prezentate la acest exercițiu împreună cu tehnica blindată de tip MTLB AT, au fost recondiționate recent și astfel au fost verificate capacitățile de luptă ale acestora.”

La rândul său, echipa de geniu din cadrul brigăzii, condusă de locotenent major Aliona Bezman, a simulat acțiuni la barajele de mine antipersonal și antitanc din teren:

„În calitate de șef al grupei de deminare, pe toată durata exercițiului, am avut ca obiectiv, prezentarea procedurii de utilizare a muniției planificate pentru distrugere, în rezultatul implementării proiectului de management al stocurilor de armament și muniții în Armata Națională, ce prezintă un potențial pericol pentru populația din regiune. La finele acestui exercițiu un obiect explozibil de artilerie a dat rateu, iar asta deja nu face parte din exercițiu. Imediat după ce tot personalul care a activat la trageri va părăsi locul incidentului, eu voi aplica procedurile standard pentru asemenea situații. Misiunea mea continuă”.

În cadrul aceluiași eveniment, a fost inspectată infrastructura unității, cât și tehnica militară reparată din dotare.

La finele exercițiului, ministrul Apărării a apreciat prestația excelentă a militarilor implicați în acțiunile demonstrative.

„De fiecare dată când ofițerii, sergenții și soldații Brigăzii „Dacia” desfășoară antrenamente, mă conving că profesionalismul, buna pregătire și dedicația îi caracterizează, și asta datorită, în mare parte, comandanților și superiorilor acestora. Astăzi ați confirmat, încă odată, că sunteți buni în ceea ce faceți și vă mulțumesc pentru eforturile depuse în dome-

niul pregătirii de luptă și instruirii efectivului din subordine”, a declarat oficialul militar.

Totodată, superiorii armatei au evidențiat, de asemenea, contribuția militarilor din unitate la lichidarea consecințelor inundațiilor de la Comrat, mulțumindu-le pentru sacrificiul și devotamentul cu care au intervenit în ajutorul populației locale.

Antrenamentele fac parte din planul pregătirii de luptă al Armatei Naționale pentru anul curent și au ca scop menținerea unui nivel optim al pregătirii profesionale a militarilor și a capacității de luptă a subunităților.

PRIN MIȘCARE SPRE RECUPERARE

- Cine vrea sănătate să se împrietenească cu mișcarea, preferabil una ghidată de un kinetoterapeut. Spre norocul militarilor și angajaților civili din Armata Națională acest serviciu medical le este oferit începând cu 2013 de Centrul Consultativ Diagnostic.

Ce înțelegem, de fapt, prin kinetoterapie? Dicționarul ne sugerează că acest cuvânt combinat provine din greacă: kinetos „mobil” și therapeia „tratament”, altfel spus terapia prin mișcare. Rog a nu se confunda cu fitness-ul, grație căruia slăbim sau facem forme. E vorba de o ramură încă tânără, ce contribuie semnificativ la recuperarea și menținerea capacității funcționale a corpului uman, explică kinetoterapeutul Irma Melniciuc.

Cum anume se face utilă această știință, sărbătorită pe 8 septembrie ca Ziua mondială a terapiei fizice, implicit pe segment militar, detaliem în continuare.

- Această terapie poate fi aplicată pentru orice parte a corpului accidentată sau bolnavă, implicit pentru cap?

- Kinetoterapia se indică în cele mai diverse cazuri: de la o simplă migrenă și până la o intervenție chirurgicală la nivel de encefal. Puțini știu că noi lucrăm și în secțiile de reanimare. Pacientul fie este imobil, fie este în comă, noi lucrăm cu el, începând cu postularea, adică schimbăm atent graduat poziția pacientului timp de câteva secunde sau minute pentru a preveni apariția pneumoniei - suntem cu un ochi pe monitor, să vedem cum reacționează pulsul, iar cu celălalt ochi lucrăm...

- Terapia dată rezolvă și bolile cronice și cât de mult?

- Bolile cronice, de obicei, duc la apariția multiplilor deficiențe fizice și/sau psihice, de aceea rolul kinetoterapiei în cazul dat este reabilitarea funcțională și readaptarea socio-profesională a persoanei. Lucrând conștient până la limita durerii, exercițiile vor ameliora simptomatice și pacientul va simți o ușurare psiho-emoțională. Evident că totul depinde de diagnoză, vârstă, sex și de alte boli pe care le are pacientul. Analizate toate împreună avem cheia spre un rezultat bun.

- Cât de dureroasă e această metodă?

- Suportabilă. E o durere, pe care pacientul o va simți în timpul ședinței de kinetoterapie ca urmare a unei întinderi musculare, în cazul în care avem o fractură de cot și nu numai. Dacă să luăm ca exemplu scolioza, atunci programul de exerciții nu este dureros, ci, din contra, te scapă de durerea de spate. În general, nu putem afirma că kinetoterapia presupune durere, mult depinde de diagnosticul stabilit de medic.

- Din experiența de până acum, ne spuneți cu ce afecțiuni se adresează, de regulă, militarii la cabinetul dvs?

Organismul uman în sine este un inventar pe care noi, kinetoterapeuții, îl valorificăm în timpul ședinței de recuperare. Un program de kinetoterapie se bazează nu doar pe un inventar sportiv, dar pe baza unor tehnici și metode.

- Durerea lombară este la ordinea zilei. Timp de 4 ani de când activez în cadrul Policlinicii Militare am observat că majoritatea militarilor, care trec brusc de la activitățile din teren la munca de birou, maxim într-un an ajung cu durerii lombare.

- Programul de recuperare e unul individual, probabil. Care e perioada minimă de revenire la normal?

- Programele de recuperare pot fi individuale și în grup. Sigur, mai efektiv este lucrul individual. Cât despre perioada de revenire la normal depinde de gravitatea bolii, de anamneza pacientului și de voința acestuia. Bunăoară, în cazul unei entorse într-o lună jumătate poate fi tratată, iar în cazul ictusului va fi nevoie chiar și de un an de recuperare și șanse sunt ca persoana să rămână cu sechele tot restul vieții.

- E suficientă aplicarea kinetoterapiei pentru recuperare sau neapărat se cere și altă metodă, cum ar fi masajul, fizioterapie?..

- Pentru un rezultat mai bun în cadrul programului se aplică adițional masajul și fizioterapia, fiecare având rolul său. Curentul electric are ca scop stimularea contracției

unui mușchi și de asemenea pentru efectele anti-durere, căldura este folosită pentru a influența circulația, iar masa-
jul scade contractura musculară.

- *Tratamentul kinetoterapeutic poate fi eficient și înafara inventarului sportiv?*

- Organismul uman în sine este un inventar pe care noi, kinetoterapeuții, îl valorificăm în timpul ședinței de recuperare. Un program de kinetoterapie se bazează nu doar pe un inventar sportiv, dar pe baza unor tehnici și metode.

- *Cum reacționează pacienții față de această metodă?*

- Majoritatea sunt sceptici, nu sunt încrezători și nu pot să-și imagineze cum niște exerciții fizice îi vor putea ajuta să scape de durere sau să-și recupereze piciorul după luxație, de exemplu. Astfel, se oferă explicații despre impactul pe care îl are exercițiul fizic terapeutic asupra organismului uman.

- *Cât de disciplinați și ascultători sunt ei?*

- Cele mai disciplinate sunt doamnele, ele ascultă și înțeleg că este nevoie de răbdare. Dar sunt și cazuri când după câteva zile de proceduri persoana simte că-i mai bine și începe să se forțeze prin activități fizice, chiar dacă a fost prevenită să se abțină și ca rezultat avem acutizarea stării și practic o luăm de la zero cu procesul de recuperare.

- *Care sunt așteptările dvs. ca medic kinetoterapeut față de pacienți?*

- Mai degrabă am așteptări de la mine ca specialist, dacă îmi fac munca la nivel și pacientul vede, simte atunci el colaborează cu mine și rezultatul tratamentului este cel dorit, iar dacă ceva nu se potrivește, cum ar fi pacientul nu-și face tema pe acasă, continuă să meargă la sport, nu frecventează fizioterapia sau nu bea la timp pastilele indicate de medic,.. atunci nici nu are rost să sper că pacientul să obțină un rezultat scontat.

În concluzie, cazurile nefericite ca traume, intervenții chirurgicale, accidente, probleme cardiologice și multe altele pot fi lăsate să ne distrugă organismul sau putem alege recuperarea lui apelând la medicul de specialitate. Anume el va decide necesitatea ședințelor de kinetoterapie. Important să conștientizăm că complexul de exerciții fizice trebuie monitorizat, deci nu e loc pentru inițiative necugetate, ce pot duce la agravarea situației, conchide Irma Melniciuc, kinetoterapeutul care nu împarte și nu favorizează pacienții în funcție de grad, poziție socială, studii etc. Prioritate are doar sănătatea celui, care i-a pășit pragul cabinetului.

Liuba VICOL

E LOC ȘI DE TURISM MILITAR?

- În acest an turismul intern e la mare căutare. Iubitorii de a călători și explora iau cu asalt cele mai, și chiar deloc, cunoscute destinații ale Moldovei. Ofertele agențiilor de turism se axează, în special, pe locurile pitorești, la care să se ajungă prin diverse căi: terestre, aeriene sau pe apă.

Am căutat să găsec trasee cu tematică pur militară - nu am găsit. M-am întrebat atunci - e real să existe astfel de itinerare, la fel ca cele vinicole, religioase sau altele mai segmentate? Și, de fapt, își au ele rostul?

Mai întâi să analizăm ce ar putea include turismul militar? Printre primele gânduri ce se strecoară încrezător, sunt aventurile în stil militar. Varianta completă ar fi să (re)trăiești viața cazonă cap-coadă cel puțin pentru o zi într-o tabără militară. În alte state, cum ar fi Marea Britanie sau SUA, aceste servicii demult figurează pe piața turistică spre deliciul iubitorilor de senzații tari și e un turism cu profituri de zeci de milioane de euro anual.

În cazul nostru acum câțiva ani au existat niște inițiative timide de a desfășura antrenamente pentru cei din afara armatei, incluzând coborârea pe funie, conducerea blindatelor, trageri la diverse distanțe, paintball ș.a. Însă, ideile nu au fost materializate din diverse motive.

E adevărat că Ministerul Apărării nu este instituție comercială, dar în colaborare cu altele corespunzătoare proiectul ar putea prinde contur. Cu atât mai mult că în fostele unități militare mai există, terenuri ce aparțin fie Ministerului Apărării, fie administrațiilor publice locale sau centrale. Marele regret e că edificiile, implicit cele subterane, sunt sau urmează a fi distruse, iar terenurile redirecționate spre alte destinații, fără a rezerva măcar unul în scop de turism. Or spiritul militar se menține și se dezvoltă anume prin practicarea lui. Unii visează la curaj, forță, testarea propriilor capacități în situații extreme, alții să lase stresul cotidian prin exerciții tactice, lupte improvizate și altele mai potrivite decât mese la restaurante sau vizionarea programelor tv. Oamenii au nevoie de alternative spartane.

Deocamdată, însă, plăcerea se reduce la niște lupte cu vopsea (paintball), organizate de companii private, sau la lecții de trageri disponibile, inclusiv la Clubul Sportiv al Armatei. Potrivit șefului instituției, colonel (r) Valeriu Dimitraș, la tir e necesar buletinul și un certificat de sănătate. Se acceptă arma și cartușele proprii sau contra cost, ce pot fi închiriate de la club. Mai achiți 50 lei pentru o oră de trageri și satisfacția îți este asigurată.

Un alt aspect al turismului militar, mai cognitiv, mai emoțional, dacă vreți, este vizitarea locurilor istorice, parțial sau total militare, cum ar fi muzeele, memorialele, cimitirele, monumentele, buncărele, terenurile de luptă, cetățuile și cetățuile.

Muzee în țară avem multe, doar 119 înregistrate oficial la Ministerul Culturii și cu siguranță în fiecare există cel puțin o secție sau un obiect militar. Însă, principalul locaș al istoriei militare din perioada antică și până în prezent, cu o expoziție în aer liber de tehnică militară unicată, rămâne a fi Muzeul Militar din capitală.

Memorialele, simbolurile unor evenimente militare din trecut, sunt și ele câteva pe teritoriul țării, printre cele mai vizitate fiind Complexul memorial „Eternitate” și Capul de pod Șerpeni. Ambele, ca și majoritatea monumentelor militare și cimitirele eroilor, sunt dedicate celui de-al II-lea Război Mondial.

Buncărele (din germană - Bunker), niște construcții sub pământ, destinate apărării împotriva atacurilor militare aeriene sau terestre, sunt o atracție turistică în vogă. Cele mai solicitate din Moldova sunt cele de la Olișcani, r-l Șoldănești, componentă a unei baze militare nefinisate și de la Cornești, r-l Ungheni, o construcție sferică, cândva un punct strategic de monitorizare a avioanelor ce survolau spațiul aerian al RSSM.

Dacă buncărele sunt o variantă a contemporanității, atunci cetățuile și cetățuile reprezintă apărarea în sens militar încă din perioada preistorică. Și când vorbim de fortărețe ne gândim în primul rând la cetățuile Soroca și Tighina și poate ne mai amintim de Cetatea Albă, Hotin, Chilia, ce nu mai sunt pe teritoriul Moldovei de ani buni, deși sunt cetățuile medievale moldovenești.

Însă, trebuie să știm că între Prut și Nistru, mai ales în zona de centru a țării, au existat foarte multe cetățuile geto-dacice, iar prezența cetățuilor ne indică vremuri tulburi,

cu lupte, atacuri și oamenii le construiau pentru apărare, siguranță și refugiu. Și dacă ar fi să facem traseul cetățuilor am descoperi fapte, istorii incredibile despre strămoșii noștri. Bunăoară, de la doctorul în științe istorice Sergiu Bacalov, cercetător științific al Centrului de Istorie și Cultură militară, aflăm că cetățuile aveau forme arhitecturale diferite: circulare (Horodiște, Pojoreni, Sociteni, Vișcova), semi-circulare (Morozeni, Cogălniceni) sau potcoavă (Stolniceni, Hârceni, Trebujeni), patrulatere (Obreja veche, Hansca) și ovale (Lucașeuca, Echimăuți), specifice mai mult perioadei ulicilor (sec. 9-11). Toate erau înconjurate de șanțuri (între 1,5 și 4m) și valuri (chiar și până la 7m), plus balustrade în cazuri numărate. De fapt, dimensiunile pot fi dublate și chiar triplate ca să corespundă realității de atunci, pentru că în timp șanțurile se astupă, iar valurile se năruiesc, a specificat expertul: „*Multe cetăți aveau o singură linie de apărare, unele, însă, aveau câte 3 rânduri de protecție foarte adânci, foarte late și la o distanță de 10 m una de alta, cum e și cazul celei din Horodiște.*”

Mare parte din fortărețele geto-dacice și chiar cele medievale au fost construite din lemn și pământ, ce le-a

făcut vulnerabile la incendii și alte fenomene distrugătoare. Puținele cetăți din piatră, în special din zona Orheiului vechi, mai pot fi văzute astăzi, e drept mai mult în ruine. De aceea, împătimitii de istorie vor avea neapărată nevoie de îndrumarea unui arheolog, istoric sau cel puțin a unui localnic, care să vină cu informații despre un loc sau altul (ca perspectivă ar fi instalarea cel puțin a niște panouri informative la fiecare punct, cu imagini de reconstituire a cetățuilor reale). Apropo, prin amabilitatea domnului Bacalov, am descoperit peste 40 de cetățuți doar între Soroca și Hâncești: „*Zona a fost un nucleu al mai multor civilizații în perioada preistorică, aceasta ar fi explicația de ce au fost atât de multe cetăți, iar obiectele din piatră, lut, ceramică, oase de animale, monede, podoaabe, arme ș.a., găsite din abundență în timpul săpăturilor arheologice, ne ajută să înțelegem cum au evoluat civilizațiile, inclusiv din punct de vedere militar.*”

Ascultând cu atenție cele relatate de expertul nostru despre istoria veche dintre cele două râuri, îmi imaginam cât de fermecătoare era cetatea de la Stolniceni cu izvoare de apă pură și valuri în formă de stea sau cât de impresionate erau cetățile gemene din Vălcineț ori cât de importantă era cetatea de la Echimăuți, transformată în centru administrativ al unei mari colonii de ulici. Și tot așa fiecare fortăreață, chiar de e una cu pământul, mai păstrează povești de viață ale strămoșilor, ce merită, trebuie cunoscute și mulțumim specialiștilor dedicați, care cu un minim de finanțe, îndeplinesc o muncă titanică în descoperirea și promovarea culturilor anterioare - temelia prezentului nostru.

Merită toată atenția noastră și locurile de confruntare dintre băștinași și diverși dornici de a cuceri teritoriul. Astfel, când suntem la lacul Cahul să ne amintim de bătălia decisivă din 1574 dintre oștile moldovenești conduse de Ioan vodă cel Cumplit și cele turcești. Când ne aflăm în apropiere de râul Larga, raionul Cantemir, să facem un exercițiu de memorie despre marea bătălie din 1770 între tătari (cavalerie), otomani (infanterie) și ruși, ce a determinat pe otomani să pună capăt războiului din 1768-1774. Când ajungem pe la Stăniliești, să păstrăm și o amintire despre bătălia din 1711, dintre oștirile ruso-moldovenești și cele turco-tătare...

Nu știu cât de curioși ați devenit față de turismul militar după ce ați lecturat acest articol, eu, însă, abia aștept o ocazie de a face turul tuturor cetățuilor descrise de istoricul Sergiu Bacalov, de a vizita în paralel locurile cu simbolistică militară pentru că simt o datorie morală față de predecesori și urmași, pentru a mă cunoaște mai bine și a trăi împăcată cu sine.

Liuba VICOL

REFORMAREA TRUPELOR DE INFANTERIE (1930-1945)

- După primul război mondial, infanteria continua să rămână cel mai numeros gen de trupe din cadrul armatei. Se cereau schimbări radicale care să conducă la schimbarea priorităților astfel încât superioritatea unităților de infanterie să reprezinte nu numărul de ostași, ci dotarea și capacitatea de foc a unităților.

Primele restructurări în domeniul dat au fost realizate de către Uniunea Sovietică. Unitatea tactică superioară în infanteria acestei țări o reprezenta divizia. În anul 1931, în divizia de infanterie este inclus un batalion motorizat și unul de tancuri. Concomitent este formată prima brigadă mecanizată ce avea în componența sa unități de infanterie motorizată, artilerie, tancuri. În baza acestei brigăzi, în anul 1932 pentru prima dată în istorie este format primul corp mecanizat, în componența căruia intrau două brigăzi mecanizate, o brigadă motorizată și câteva unități speciale de asigurare tehnică. Destinația principală a corpurilor mecanizate o constituia înaintarea rapidă în adâncul teritoriului inamicului fără a fi susținute de trupele întrunite. Procesul de formare a unităților motorizate și mecanizate se stopează însă în 1938. După înfrângerea în războiul cu Finlanda, conducerea sovietică a luat decizia de a reîncepe formarea unităților motorizate și mecanizate. Totodată, în trupele de infanterie se întreprind un șir de schimbări radicale ce aveau menirea să sporească capacitatea de foc și mobilitatea unităților. La începutul anului 1941 o divizie de infanterie sovietică era formată din trei regimente de infanterie, două regimente de artilerie, un batalion de geniști și un batalion al unităților de legătură.

Personalul diviziei constituia 14483 de oameni. Avea în dotare 144 de tunuri, 150 aruncătoare de mine, 16 tancuri, 1204 automate, 166 mitraliere cu afet pe roți. Schimbările date au sporit capacitatea de foc a trupelor de infanterie, dar a rămas la un nivel scăzut mobilitatea și capacitatea operativă a acestora și acest lucru s-a evidențiat în primele zile de război cu Germania.

În perioada iunie-octombrie 1941, 80% din unitățile de elită ale infanteriei sovietice au fost distruse totalmente, numai după mobilizarea generală a fost posibilă refacerea lor. În 1942, din ordinul lui Stalin, în unitățile sovietice de infanterie sunt formate batalioane disciplinare, contingentul acestor unități era format din infractori ai lagărelor de detenție, dar și din ofițerii și soldații ce aveau o bogată experiență de luptă. La începutul anului 1943 în armata sovietică se for-

mează unități de infanterie de gardă, trupele date erau dotate cu armament mai perfecționat și în cantități mai mari.

La începutul anului 1945, o divizie de infanterie, în timpul ofensivei, ocupa o zonă paralelă a frontului de 2,5 km. și avea ca misiune înaintarea în adâncul apărării de 3-4 km. și distrugerea unităților de artilerie ale inamicului.

Capacitatea de foc a unităților de infanterie a crescut considerabil în anul 1945. O divizie avea în dotare 227 de tunuri și aruncătoare de mine. În unele divizii au fost create divizioane de tunuri autoblindate, iar la sfârșitul războiului o divizie de infanterie deținea 3594 de pistoale-mitralieră. După terminarea războiului doi mondial, trupele sovietice de infanterie prezentau în continuare cel mai numeros gen de armată, dar cu o strategie și tactică performantă față de anii precedenți, cu capacități înalte de foc, având un efectiv cu o bogată experiență de luptă.

Performanța în refacerea unităților de infanterie în perioada dată a obținut și Germania. În anul 1935 Germania organizează primele unități motorizate. La începutul războiului doi mondial Germania deținea 8 divizii motorizate. În campania militară împotriva Franței, numărul diviziilor a crescut la 12. În perioada dată, în cadrul trupelor de infanterie germane sunt create și batalioanele disciplinare.

Infanteria germană

În anul 1941, înainte de atacul asupra Uniunii Sovietice, generalii germani au efectuat o restructurare a diviziilor de infanterie motorizate și a celor de tancuri. Din divizia motorizată a fost eliminat un regiment de artilerie, iar din divizia de tancuri a fost eliminat un regiment de artilerie și unul de tancuri și introdus un regiment motorizat.

Divizia de infanterie motorizată de tip nou era alcătuită din două regimente motorizate și unul de artilerie. A mai fost format și un batalion de motocicliști. În componența diviziei își îndeplineau serviciul militar 14029 de persoane, în dotarea ei intrau 726 de automate, 500 mitraliere, 240 de tunuri și mortiere. Schimbările date aveau ca scop mărirea capacității de înaintare și manevrare a unităților germane. Generalii germani, începând campania militară din est, se bazau nu pe superioritatea numerică a ostașilor sau tehnică militară, dar pe faptul că armata și, în special, unitățile de infanterie erau bine structurate, aveau o bună organizare și prezentau o mașină de război perfectă.

În primele luni de război cu Uniunea Sovietică infanteria germană a prezentat o înaltă mobilitate și capacitate de manevrare în ofensivă. Unitățile de tancuri germane înaintau rapid, trupele de infanterie aveau ca misiune să distrugă armatele sovietice încercuite. Odată cu trecerea acțiunilor militare în adâncul teritoriului sovietic și odată cu venirea frigurilor, trupele de infanterie germane erau asigurate tot mai greu cu muniții, acest lucru răsfrângându-se asupra capacităților de luptă și de manevrare a unităților și ca rezultat armata a suferit prima înfrângere sub Moscova.

În perioada anilor 1942-1943, trupele germane au suferit un șir de schimbări. În diviziile de infanterie se creează un batalion antitanc. În dotarea lor apar primele aruncătoare de grenade antitanc. Se mărește numărul de mitraliere de la 500 la 1000 și automate de la 726 de automate la 1500. Mărirea capacității de foc a unităților de infanterie germane era legată de pierderea inițiativei strategice de către armata

Infanteria URSS

germană și apariția necesității de a opri ofensiva trupelor sovietice. Dar aceste măsuri nu aduceau rezultatul așteptat.

Pe parcursul anului 1944, armata germană suferă un șir de înfrângeri pe frontul din est și vest. La începutul anului 1945, diviziile germane de infanterie aveau un efectiv incomplet, deoarece Germania a pierdut în război o mare parte din resursele umane. O parte din întreprinderile militare germane au fost distruse în urma bombardamentelor, acest lucru a dus la scăderea numărului de producere a armelor de foc. Conducerea a fost nevoită să deschidă depozitele de armament din perioada primului război. Soldații germani erau înarmați cu arme vechi, dispuneau de un număr mic de armament performant dar, totuși, aveau capacități de luptă mai înalte față de cele americane sau ruse.

Fâșia paralelă de apărare cu linia frontului pentru o divizie germană constituia 8-12 km, pentru regiment 6-4 km, pentru batalion 2 km. În ultimele săptămâni ale războiului, linia de apărare a diviziei de infanterie putea să ajungă și până la 40 de km. La sfârșitul războiului, unitățile de infanterie au fost distruse complet. După război, în noul stat german format are loc refacerea trupelor de infanterie, iar la baza lor au stat ofițerii germani din războiul doi mondial.

Spre deosebire de armata germană, în armata franceză exista conceptul de război pozițional. Infanteria franceză nu deținea unități motorizate care puteau să fie la un nivel cu cele germane. O divizie de infanterie franceză avea în componența sa 4 regimente de infanterie, un regiment de artilerie, un batalion de tancuri, un batalion de recunoaștere și un batalion de geniști. Generalii francezi duceau un lucru intens de a mări capacitatea de foc a unităților. În anul 1939 trupele franceze de infanterie aveau în dotare 80 de tunuri, 100 aruncătoare de mine, 800 de automate, 120 de mitraliere cu afet.

Un neajuns al trupelor de infanterie franceză prezentau mitralierele care nu aveau un calibru unic și astfel era dificilă asigurarea lor cu muniții. Înfrângerea în fața Germaniei în anul 1940 a demonstrat incapacitatea unităților franceze de infanterie de a purta acțiuni militare. Trupele franceze ce au continuat să lupte în afara hotarelor Franței, au fost restructurate totalmente. Unitățile de infanterie au fost transformate în brigăzi motorizate, ca mai târziu, în anul 1943-1944 aceste brigăzi să fie transformate în divizii motorizate. Trupele franceze de infanterie luptau în componența armatelor anglo-americane, iar organizarea era după modelul celui englez sau american.

Marea Britanie în perioada anilor 1930-1939 nu acorda o deosebită atenție reformării trupelor terestre, principala direcție a sa fiind dezvoltarea flotei militare. În perioada interbelică, în cadrul infanteriei engleze nu au avut loc schimbări radicale după modelul german sau sovietic, englezii au sporit capacitatea de foc, însă capacitățile lor de manevrare au rămas la nivelul primului război mondial. O divizie engleză de in-

fanterie avea în componența sa două regimente de infanterie, două regimente de artilerie și un batalion de recunoaștere. Existau unități de infanterie naționale din domeniile Imperiului Britanic, de exemplu unitățile de infanterie din India, unitățile de infanterie din Nepal, Australia, Canada. Tradiția dată se păstrează în armata britanică până în zilele noastre. După înfrângerea suferită în Europa în anul 1940, englezii reorganizează trupele terestre. În anul 1941, în armata engleză se formează diviziile de infanterie motorizată.

Acțiunile militare din Africa de Nord i-au convins pe generalii englezi de necesitatea formării unor noi divizii motorizate. În anul 1943, înainte de a începe operațiunile militare în Italia, englezii au efectuat o restructurare a unităților de infanterie. În dotare, ostașii au primit noi tipuri de tehnică militară. A crescut numărul automobilelor în diviziile de infanterie.

În perioada anilor 1944-1945 infanteria engleză a participat la operațiunile militare din Europa de Apus. Numărul persoanelor încadrate într-o divizie ajungea la 18347, iar la sfârșitul războiului infanteria britanică număra 71 de divizii, plus la acestea, în trupele din domeniile Marii Britanii cum ar fi cele din Canada erau 4 divizii de infanterie, în unitățile din Australia se numărau 10 divizii de infanterie, în dominionul India - 18 divizii, din Noua-Zeelandă 6 divizii.

La începutul anilor 30 trupele terestre ale Statelor Unite ale Americii nu prezentau o forță puternică și numeroasă.

Infanteria SUA

Armata regulată din SUA avea 6 divizii de infanterie, Garda Națională deținea 20 de divizii. În 1940, în SUA este introdus serviciul militar obligator, astfel, în toamna aceluiași an, armata americană număra 22 divizii de infanterie. Generalii americani studiau organizarea unităților de infanterie ale Uniunii Sovietice, Germaniei, Marii Britanii. La 7 decembrie 1941 SUA se implică în Războiul II mondial de partea Națiunilor Unite. Începe mobilizarea populației în cadrul forțelor armate.

Numărul diviziilor de infanterie crește rapid, se mărește și numărul diviziilor de infanterie marină. La începutul anului 1943 în Oceanul Pacific luptau 25 divizii ale infanteriei. Concomitent, în acea perioadă, în Italia luptau 42 de divizii. Pregătind debarcarea în Franța, comandamentul superior american a efectuat un șir de schimbări în divizia de infanterie, a fost format un batalion antitanc și un batalion de tancuri. După aceste restructurări divizia de infanterie era formată din trei regimente de infanterie, două regimente de artilerie, două batalioane antitanc, un batalion de recunoaștere și un batalion de tancuri.

Divizia de infanterie număra 15 mii de soldați și ofițeri. Aceste divizii ce se aflau în prima linie de debarcare au fost întărite cu o brigadă de tancuri. Trupele americane de infanterie aveau o anumită superioritate în asigurarea unităților cu muniție față de cele germane. Armata americană ce înainta pe direcția principală avea în componența sa 30 de divizii de infanterie, armata ce înainta pe direcții de ajutorare avea în componența sa 15 divizii de infanterie. Pe parcursul anilor 1944-1945 unitățile americane dispuneau de cele mai multe automobile dintre toate forțele armate ale statelor ce luptau în Războiul II mondial. În ultima lună a războiului viteza de înaintare a trupelor germane de infanterie era de 20-25 km pe zi. Zona paralelă de înaintare a diviziei pe linia frontului constituia 4-6 km, a regimentului 1-2 km, a batalionului 750 m, a plutonului 350 m. Pentru ca atacurile trupelor de infanterie să fie mai efective și cu mai puține pierderi au primit ca susținere batalioane de tancuri adăugătoare.

La 1km de rupere a liniei frontului infanteria era susținută de 25-30 de tancuri. La sfârșitul războiului, trupele americane de infanterie erau cele mai asigurate cu muniții și tehnică. Infanteria americană avea cele mai scăzute pierderi ale efectivului, iar după încheierea războiului reprezentau unele dintre cele mai puternice unități de luptă din lume.

Reformele ce s-au efectuat în trupele de infanterie în perioada anilor 1930-1945 au dus la schimbări radicale în strategii și tacticile de a duce războiul.

*Sergiu MUNTEANU
cercetător științific superior,
Centrul de Istorie și Cultură Militară*

UN ALT 3 SEPTEMBRIE

■ Ziua de 3 septembrie o fi pentru unii cea de-a 246-a zi a calendarului gregorian și a 247-a zi în anii bisecți. Însă, istoria valorifică această dată prin evenimentele produse de-a lungul timpului, unele cu impact global, altele internațional sau local, incluzând bătălii, recorduri, tranzacții sonore, reușite spațiale și multe altele curioase. Și pentru că în țara noastră pe 3 septembrie e sărbătoarea Armatei Naționale, atunci să ne focusăm doar pe cele pozitive și cât mai apropiate domeniului militar.

Dacă e să grupăm întâmplările zilei, atunci am obține trei compartimente.

1 *Cel dintâi vizează persoanele cheie ale unui stat.* Astfel, Anglia în 1189 se alege cu un nou rege, Richard I, supranumit "Inimă de Leu", iar Valahia și Moldova cunoaște pe Constantin Mavrocordat, ultimul domn român ales de către boieri în 1730. Dânsul a fost de șase ori domn al Țării Românești și de patru ori domn al Moldovei, remarcându-se ca un recunoscut om politic, bun diplomat, promotor al culturii moderne și mare reformator. Bunăoară, în 1741 a reorganizat stările militare, adică slujitorii, călărașii, dărăbanii ș.a., care au fost incluși în categoria populației impozabile, sporind astfel numărul țăranilor birnici. Nu se cunosc prea multe despre prestația lui în domeniul militar, dar că a avut mereu un comportament împăciuitor, pacificator, confirmă mai multe surse istorice.

2 *Cel de-al doilea compartiment se referă la documente.* Două dintre ele au adus pace. E vorba de Tratatul de la Selymbria, încheiat între Imperiul Otoman și Republica Veneția (1411) și Tratatul de la Paris (1783), care a pus capăt Războiului Revoluționar American cu Regatul Unit al Marii Britanii. Ca o componentă a acestui tratat, Marea Britanie a încheiat tratate separate cu Franța și Spania, cunoscute sub numele de Tratatul de la Versailles.

Al treilea act e despre Franța, care devine monarhie constituțională în 1791.

Ultimele două documente elimină discriminarea și promovează dreptatea. Bunăoară, în 1919 Italia introduce votul pentru femei, iar în 1953 intră în vigoare "Convenția Europeană a Drepturilor Omului". Printre multiplele prevederi ale documentului găsim art. 4 din Titlul Drepturi și Libertăți ce vizează și serviciul militar: „Nu se consideră „muncă forțată sau obligatorie” în sensul prezentului articol... orice serviciu cu caracter militar sau, în cazul celor care refuză serviciul militar din motive

de conștiință în țările unde acest lucru este recunoscut ca legitim, un alt serviciu în locul serviciului militar obligatoriu...". Moldova a ratificat Convenția pe 24 iulie 1997.

3 *Cel de-al treilea compartiment cuprinde simbolurile unei țări.* O mică cercetare pe internet ne arată că pe 3 septembrie San Marino aniversază fondarea statului (301); Qatar serbează independența din 1971; Australia omagiază Ziua Drapelului, iar Noua Zelandă marchează Ziua Tokehega, rezolvarea pașnică a unei neclarități de graniță maritimă între Tokelau și Samoa Americană.

Valoarea cea mai importantă a zilei de 3 septembrie pentru noi reprezintă Ziua Armatei Naționale a Republicii Moldova. E bine să știm că evenimentul istoric a avut loc în 1991 prin decretul nr.194 al președintelui de atunci, Mircea Snegur, potrivit căruia Forțele Armate ale Republicii Moldova au fost create „cu scopul asigurării protecției suveranității republicii și integrității ei teritoriale.”

Ulterior, această dată devine dublu prețioasă pentru câteva din unitățile militare cum ar fi Brigada de Infanterie Motorizată „Dacia”, Batalionul cu Destinație Specială „Fulger”, Batalionul de Geniu „Codru” și Regimentul Independent de Transmisiuni „Basarabia”, care pe 3 septembrie 1993 se aleg cu denumiri reprezentative și primesc oficial drapelele de luptă.

Lista sărbătorilor o completează în 1999 Muzeul militar, locul unde istoria și arta militară ne vorbesc prin diverse obiecte, imagini și documente din paleolitic și până la contemporaneitate.

Prin toate aceste coincidențe pozitive trăim mai intens evenimentul propriu și sperăm că într-o bună zi despre cei vizați pe 3 septembrie se va cunoaște la nivel mondial, așa cum s-a întâmplat cu Vincennes, prima navă de război ce a circumnavigat globul începând cu 3 septembrie 1826 și până la 8 iunie 1830.

**La Mulți Ani tuturor sărbătoritorilor!
La Mulți Armata Națională!**

Liuba VICOL

COLABORĂRI LA HOTAR DE ȚARĂ

Serviciul Vamal (SV) al Republicii Moldova celebrează ziua de constituire pe 4 septembrie și are o colaborare productivă cu Armata Națională de mai mulți ani. Datorită acestuia contingente militare, militari individuali, oaspeți ai armatei, dar și bunuri, provenite din programele de asistență pentru Ministerul Apărării, traversează frontiera simplificat, cu anumite priorități, a comunicat maior Sergiu Zabolotni, ofițer principal, Agenția

Asigurare resurse și Administrare patrimoniu a Ministerului Apărării.

Mai mult, unul din angajații SV, Petru Costin, tot el colaborator al Centrului de Cultură și Istorie Militară, păstrează cu sfințenie și promovează, implicit valorile militare mai bine de 40 de ani. Colecțiile sale de insigne, uniforme militare, chipiuri, drapelul de luptă, monede, icoane, unelte de muncă, radiouri și televizoare, piese de harnașament și multe altele, au

impresionat atât concetățenii, cât și europenii.

Mai nou, de ziua Independenței Moldovei, dânsul a expus pe platușul Ministerului Apărării peste 12 mii de potcoave pentru a fi înregistrate în Cartea Recordurilor Guinness ca cea mai mare colecție de potcoave din lume. Fondatorul Muzeului Serviciului Vamal a mai prezentat la același eveniment o hartă a Moldovei doar din monede.

PREȚUIM VIAȚA

Pe 10 septembrie marcăm Ziua mondială de prevenire a suicidului, fenomen alarmant și pentru mediul militar. În perioada 1996-2020 în Armata Națională au decedat prin suicid 14 militari, e adevărat că numărul cazurilor a scăzut în ultimii ani. O explicație plauzibilă este prezența psihologilor în fiecare unitate începând cu anul 2012: „Tineri cu gânduri suicidale mai ajung în armată, însă noi ne străduim prin toate mijloacele: teste, comunicare individuală, observări, activități de grup să depistăm aceste porniri și să consiliem militarul până la sporirea nivelului de încredere în sine, a dorinței de a trăi și de a depăși orice obstacol fără soluții tragice”, a explicat locotenent major Tatiana Pușcarencu, ofițer superior psiholog AMFA.

Apropo, individul cu risc suicidal se poate observa chiar de la salut, având o tonalitate a vocii specifice, mai timidă, ferește privirea în timpul discuției, e mai izolat... Acest comportament atrage atenția fie comandantului, fie psihologului și atunci se intervine prompt: „Fără insistență și presiune asupra militarului căutăm să aflăm despre ce fel de suicid e vorba: adevărat, afectiv sau demonstrativ; să descoperim cauzele, iar acestea sunt, de regulă, probleme de familie; neînțelegeri cu partenera; o copilărie dificilă cu acutizare în adolescență, mai ales în condiții dure de armată; o criză la mijloc de studii, când studentul se simte epuizat și nu crede că va ajunge la absolvire ș.a.m.d. Conflictelor, greutățile mici sau mari sunt trăite mai dramatic de persoane fragile, de aceea ele nu trebuie judecate, ci încurajate, implicit de superiori”, a completat doamna psiholog.

DEMOCRAȚIE = PACE

Democrația înseamnă oportunități în egală măsură pentru femei și bărbați. Astfel, în acest an de Ziua Internațională a Democrației, sărbătorită pe 15 septembrie, America House Chișinău a adus în atenție rolul femeilor în Armata Națională. La conferința online câteva reprezentante ale armatei, și anume Elena Țărâlungă, maior Tatiana Sirghi, maior Natalia Lefter și căpitan-medic Diana Varcariuc au vorbit despre prestația femeilor în diverse funcții și capacitatea dânselor de a însuși meseria militară, despre impactul muncii în armată asupra vieții proprii și a familiilor lor, cât și despre alte subtilități, pe care doar femeia militară le poate trăi.

Prima condiție de dezvoltare a democrației este pacea. Și nu întâmplător ambele sunt marcate în aceeași lună, pacea fiind celebrată la nivel internațional pe 21 septembrie. Cu această ocazie America House a organizat un concurs de cărți digitale în limba engleză, la care au participat și copii ai militarilor. Concurenții și-au exprimat opiniile, viziunile asupra „păcii” prin colaje și istorioare, sperând că mesajul lor va ajunge, va convinge chiar și pe cel mai războinic om să devină unul pacificator.

Rubrică realizată de Liuba VICOL

9 771857 370301